

Załącznik nr 1

Historia jedwabiu

Jedwab wytwarzano w Chinach już około 2700 r. p.n.e. Według legendy cesarz Huang Di poprosił swą żonę Xi Lingshi, by sprawdziła, jaki szkodnik niszczy drzewa morwowe. Cesarzowa zauważyła, że są to białe larwy, które przędą błyszczące kokony. Przypadkowo jeden z nich wpadł do wrzółki i okazało się, że można wyciągnąć z niego delikatną nić. Xi Lingshi zawinęła nić na szpulkę. W ten oto sposób odkryto metodę pozyskiwania nici z kokonów jedwabników.

Chińczycy strzegli tej tajemnicy przez około 2000 lat. Każdego, kto by ją zdradził czekał wyrok śmierci. Dopiero w 550 r. n.e. zdołano wykraść sekret wyrobu jedwabiu. Uczyniło to dwóch mnichów, którym cesarz Justynian, rządzący wówczas Cesarstwem Wschodniorzymskim, obiecał sowiłą nagrodę w zamian za jajeczka jedwabników i tajemnicę ich hodowli. Plan się powiódł. Wystannicy zdobyli ok. 26 tysięcy jajeczek i przetransportowali je do Europy w wydrążonych bambusowych kijach, którymi się podpierali.

Jak produkuje się jedwab?

- 1. Hodowla jedwabników** odbywa się wiosną, w ciągu zaledwie dwóch miesięcy. Przez pozostały czas jaja przechowywane są w stosunkowo niskiej temperaturze. Wylęg rozpoczyna się z chwilą pojawienia się na morwach pierwszych liści, i trwa ok. 8 dni. W ciągu kolejnego miesiąca gąsienice żywią się liśćmi morwy, które jedzą bez przerwy, zaś masa ich ciała w tym czasie zwiększa się dziesięć tysięcy razy. Po czwartym linieniu, to jest ok. miesiąca od wylęgu, jedwabniki rozpoczynają owijanie się w kokon, co trwa 3 dni. Po tym czasie dokonuje się ich selekcji: części pozwala się przepoczwaczyć w motyle, by dały początek kolejnemu cyklowi rozwojowemu, a z części pozyskuje się jedwab.

- 2. Pozyskiwanie włókna.** Kokony zanurza się w gorącej wodzie, znajduje koniec każdej nici jedwabnej, a następnie zawija na szpulę. Z jednego kokonu otrzymuje się ok. 1,6 km bardzo cienkiej nici.
- 3. Przędzenie.** Włókno przędzie się celem uzyskania przędzy jedwabnej, będącej surowcem do produkcji tkanin.